

ҚУВОНЧ ЎТКИНЧИ, МУСТАҚИЛЛИК АБАДИЙ!

Куч—адолатда

АДОЛАТ

Ўзбекистон «Адолат» СДПнинг ижтимоий-сиёсий, ҳуқуқий газетаси

1995 йил 22 февралдан чиқа бошлаган 1999 йил, 27 август, № 30 (223) Жума кунлари чиқади Сотувда эркин нархда

Қутлов

«АДОЛАТ» СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТИК ПАРТИЯСИНING ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚИГА, ПАРТИЯ АЪЗОЛАРИГА, БАРЧА ХАЙРИХОҲЛАРИГА БАЙРАМ ТАБРИГИ

Азиз юртдошлар, ҳурматли партиядошлар! Яна тўрт кундан сўнг Мустақиллигимизнинг 8 йиллигини тантанали нишонлаймиз. Бу халқимизнинг энг суякли, энг ардоқли байрами. Чунки бундан роппа-роса саккиз йил бурун ота-боболаримиз, авлод-аждодларимиз йиллаб орзу қилган улуг неъматга муяссар бўлди. Ўзбекистон ўз мустақиллигини қўлга киритди.

Бу мустақиллик айрим-айрим айтганидек, ўз-ўзидан қўлга киритилгани йўқ. Бу шўролар инқилобига қарши курашганлар, унинг мустақил тузумига қарши турганлар, жон фидо қилганлар қони, жони самараси, қолаверса, ҳақиқий ватанпарварлар, эл-парвар инсонларнинг саъй-ҳаракати натижасидир.

Ўз халқини, Ватанини севган ҳар бир инсон унинг равнақи, порлоқ келажиги учун бўлаётган курашдан ўзини четта тортиб туролмайдди. Тўғри, ҳозир юртимизда буюк ўзгаришлар содир бўлаяпти. Нури истиқбол, буюк келажак сари ҳаракат давом этмоқда.

Аммо ушбу жараёни тезлатиш, давлатимизнинг тизимли буюк бўлиши, халқимиз дастурхонининг қисқа вақтда тўкин бўлиши ҳаммамизга, ҳар биримизга, қолаверса, сиёсий партияларнинг ҳам фаол фаолиятига кўп жиҳатдан боғлиқдир.

Ана шу эзу йўлда Ўзбекистон «Адолат» социал-демократик партиясининг ҳам жамият ҳаётида ўз ўрни, ўз мавқеи бўлмоғи керак. Шундай бўлаётган ҳам. Партия жамиятнинг урта табақаларини ҳар томонлама ривожланган ҳуқуқий жамият қуриш ишига сафарбар этиш, бу йўлда уларнинг ҳуқуқ ва манфаатларини ҳар томонлама ҳимоя этишга ҳаракат қилишти.

Қилган ишларимиз аҳоли ўртасида эътироф этилаётганлиги, одамларнинг олқишига сазовор бўлаётганлиги ҳар қандам сезилиб турибди. Аммо бу ҳали дастлабки қадамлар. «Адолат» социал-демократик партияси—чинакам халқ партиясидир. У фақат халқ манфаатлари учун ҳизмат қилади.

Шундай экан, партия ўз иш услубларини янада тақомиллаштириб, кенг меҳнаткашлар оммаси фаровонлиги, унинг ҳуқуқий манфаатлари кафолатини таъминлаш йўлида бор куч ва қайратини аямайди.

Президентимиз бошчилигида олиб борилаётган ташқи ва ички сиёсатни тула қўллаб-қувватлайди, ҳуқуқий демократик давлат қуришга, қонун устуворлигини таъминлашга, халқ фаровонлигини оширишга, тинчлик ва барқарорликни, энг муҳими мустақиллигини мустаҳкамлашга ўз ҳиссасини қўшади.

Ўзбекистон халқининг улуг байрами арафасида биз бутун Ўзбекистон аҳолисини, партия аъзоларини, барча хайрихоҳларни қизгин табриқлаймиз. Ислохотларни амалга оширишда муваффақиятлар тилаб қоламиз!

Улуг байрам муборак бўлсин азиз юртдошлар! Ўзбекистон «Адолат» СДП Сийёсий Кенгаши.

Ўзбекистон Республикаси Президентининг ФАРМОНИ

«Ўзбекистон Қаҳрамони» унвонини бериш тўғрисида

Давлат ва халқ олдидаги ғоят катта хизматлари, Ўзбекистон мустақиллигини мустаҳкамлаш, ислохотларни чуқурлаштиришдаги улкан фаолияти, мамлакат ижтимоий-сиёсий ҳаётидаги фаол иштироки ҳамда миллий истиқлол ғояларини амалга оширишга қўшган салмоқли ҳиссаси ва қаҳрамонона меҳнатлари учун қуйидагиларга «Ўзбекистон Қаҳрамони» унвони берилиб, Олий нишон «Олтин Юлдуз» медали топширилсин:

Воҳидов Эркин — Ўзбекистон халқ шоири
Исматова Мавлюда — Ўзбекистон Республикаси халқ ўқитувчиси, Юнусобод тумани 273-урта мактаб директори, Тошкент шаҳри.

Воҳидов Эркин

Исматова Мавлюда

Раҳматова Мартия Ахмедовна

Саид Аҳмад (Хусанхўжаев Саид Аҳмад)

Умаров Улуғбек Юнусович

Раҳматова Мартия Ахмедовна — «Бухоротеко» ҳиссасдорлик жамияти 1-ийгирув-тукув фабрикасининг йиғирувчиси, Бухоро вилояти
Саид Аҳмад (Хусанхўжаев Саид Аҳмад) — Ўзбекистон халқ ёзувчиси
Умаров Улуғбек Юнусович — Фаргона автомобил йулларидан мунтазам фойдаланиш бошқармасининг автоскрепер ҳайдовчиси, Фаргона вилояти

Ўзбекистон Республикаси Президенти И. КАРИМОВ

Тошкент шаҳри, 1999 йил 25 август.

ҚУТҚАРУВЧИЛАР ИШ БОШЛАШДИ

Ўзбекистон Республикаси Фавқулодда вазиятлар вазирлиги Матбуот марказининг хабар қилишича, Ўзбекистон Фавқулодда вазиятлар вазирлигининг шу йил 23 август кунини Истанбулда етиб борган авария-қутқарув гуруҳи Туркия Бош вазирининг танг вазиятларини бошқариш марказининг қарорига биноан қидирув ва авария-қутқарув ишларини бажариш учун Апазор вилоятининг Сақария шаҳрига юборилди.

Бу шаҳар Истанбулдан 150 километр масофада жойлашган бўлиб, аҳолиси 150 минг кишини ташкил этади. Зилзила натижасида шаҳарда тахминан 3100 га яқин киши ҳалок бўлган ва 6500 киши жароҳатланган.

Қутқарувчиларимиз 24 август кунини эрталаб тирик одамлар бўлиши эҳтимол тутилган жойларда жабрланганларни излашга киришдилар. Бу вазифани ҳал қилиш учун қидирув-қутқарув ишларини кечяю-кундуз давом эттиришга имкон берадиган ас-боблар билан жиҳозланган иккита махсус авария-қутқарув машиналаридан фойдаланмоқда. Эпидемиология вазирлигининг оғирлашавтгани қутқарув ишлари қийинлаштиради.

Ўзбекистон қутқарувчилар гуруҳининг шифокори И. Йулдошев маҳаллий маъмурларнинг илтимосига биноан шаҳар шифохонасида жароҳатли операцияларда иштирок этмоқда. Қутқарувчиларимиз билан маҳаллий ҳокимият органлари ва шаҳар аҳолиси ўртасида узаро ишонч муносабатлари вуҷудга келмоқда.

Ўзбекистонлик қутқарувчиларнинг Туркияга етиб бориши Туркия оммавий ахборот воситаларида ихобий хабарлар чиқишига сабаб бўлди. «Йени шафак», «Радикал», «Хуррият», «Дунё» ва бошқа маҳаллий газеталар Ўзбекистондан қутқарувчилар ва мурувват ёрдами етиб келгани ҳақида батафсил ахборотларни босиб чиқарди.

Самарқанддаги «Самкочавто» автомобил заводининг муассисларидан бири — Сақария шаҳрида жойлашган Туркия заводи қутқарувчиларимиз ишига қумаклашмоқда.

Қидирув-қутқарув ишлари олиб борилаётган жойда 24 август кунини Гринвич вақти билан соат 19 дан 45 дақиқа ўтганда турт балл куч билан ер силқингани қайд этилди.

Ўзбекистонлик қутқарувчилар ишлари давом эттирмоқдалар. (ЎзА).

Ўзбекистон Мустақиллигининг саккиз йиллиги арафасида Жисмоний тарбия ва спорт Давлат қўмитасининг ташаббуси билан Тошкентда мамлакатимиз спорти «Юлдуз»ларини шарафлаш маросими бўлди. Давлат спорт қўмитаси раисининг биринчи ўрин-ҳор қиламиз, — деди ёш полков Дилшод Мансуров. — Чунки уларнинг ғамхўрлиги туфайли биз йирик халқро мусобақаларда иштирок этиш имкониятига эга бўлдик. Мен дўстларим билан кўни-кеча Австралиядан қайтиб келдим. У ерда бўлиб ўтган ўсмирлар орасида эркин кураш бўйича

СПОРТ «ЮЛДУЗ»ЛАРИ БИЛАН УЧРАШУВ

босари Шавкат Тулаганов тупланганларни табриқлар экан, мамлакатимиз мустақиллиги йилларида спортчиларимиз энг нуфузли халқро мусобақаларда катта ютуқларни қўлга киритиб, ўз галабалари билан ватанимиз обрўсини мустаҳкамлашга ҳисса қўшаётганларини таъкидлади.

— Бутун республикаимиз умумхалқ байрамига тайёргарлик қураётган шу кунларда биз, спортчилар, Ўзбекистон Президенти ва ҳукуматига сиймий миннатдорлик из-жаҳон чемпионатида мен кумуш медални қўлга киритдим.

Бу муваффақиятимни ватанимиз мустақиллигининг саккиз йиллигига бағишлаб, барчани ишонтариб айтманки, халқро мусобақаларда мустақил Ўзбекистоннинг давлат мадҳияси тез-тез янграши учун мумкин бўлган ҳам-ма ишни қиламиз.

Ўзбекистон спорти «Юлдуз»лари учун таниқли эстрада артистлари иштирокида байрам концерти қўйиб берилди.

Шарҳловчи минбари

ВАТАНГАДО ДАЙДИЛАРНИНГ АНДИШАСИЗ ХУРУЖИ

Қирғизистонда юз бераётган воқеаларни бундан узгача талқин этиш қийин. Чунки, миллатидан қатъий назар Боткентга кириб олган жангариларнинг барчаси бевадан кимсалардир. Улар гоҳ Тожикистон, гоҳ Чеченистон, гоҳ Афғонистонда юриб кўпуровчилик бўйича махсус тайёргарликдан ўтган, ҳаётини мақсад, орзу-ҳавас, оддий инсоний ҳиссиётлардан маҳрум бўлган.

Жангариларнинг Боткентдаги андишасиз қилмишларини қандай изоҳлаш мумкин. Уларнинг ҳатти-ҳаракати, ҳақиқатан ҳам, ислом давлати, ҳалифот ёки амирлик тузишга қаратилганлиги бу — дарғумон. Чунки давлат тузиш — улуг иш. Уни улуг инсонлар халқ билан баҳамжиҳат мақсад қилади ва амалга оширади. Бу йўлда террористик қонли усуллардан фойдаланиш эса ҳеч қачон оқланмайди.

Хуш, унда жангарилар нима учун Боткентга кириб олди? Ё гап шундаки, Тожикистоннинг тоғли ҳудудларида уларнинг

пайтавасига қўрт тушди. Бирлашган тожик муҳолифатининг қуролли гуруҳлари соясида Тожикистон ҳукумати уларни деярли «курмайтган» эди. Лекин, сўнгги вақтларда вазият шунга етиб келдики, бирлашган муҳолифат жангарилари учун ё қуролни топшириш ёки яқсон бўлишдан бири-ни танлашга тўғри келиб қолди. Бу эса беваданларни яшириб турган қўлга очила бошлади, деган гап эди. Улар узлари учун «ноқулай минтақа»га айланмасидан туриб, Тожикистонни тарқатишга ва қўшни Қирғизистондан қўним топишларига қарор қилган бўлса, ажаб эмас. Яқин атрофда эса, Боткентдан қўлайроқ жой йўқ. Бу туман ҳам ҳаракатланмиш қийин бўлган тоғли ҳудудларга бой. Демак, Тожикистон тоғларида

воситаларида улар Ўзбекистонда «Ислом давлати» қуришни эзига бош го қилиб олган ҳаракат вакиллари» деб қайд қилинди. Аммо, соғлом фикрловчи ҳеч бир инсон бир ҳовуч жангари билан бутун бир давлатни эгаллаб бўлмаслигини яхши билади. Демак, мақсад — одамларни гаровга олиб, сўнг уларни катта пул эвазига озод этиш, янги лагерлар очиб, кўпуровчилар тайёрлаш, қисқача айтганда, бузғунчилик ва террор. Шундай экан, уларни ҳеч қанақасига оқлаб бўлмайди. Ҳокорида айтилганидек, бу гуруҳ на муайян мақсадга ва на бирор, яхши ё ёмонлигидан қатъий назар, аниқ гогага эга. Бу жангарилар шунчаки қуролдан бошқа нарсани ишла-ла олмайдиган, одам ўлдир-ришдан бошқа юмушга

ярамайдиган каллакесарлар, беваданлардир.

Кўни-кеча мамлакатимиз Ташқи сиёсат мақамаси раҳбари Тожикистон раҳбарияти вакиллари ҳамда Россиянинг РТР телеканали чикишларига кескин норозилик билдирганига ҳам тўхтатиш жоиз. Бунинг сабаби, улар томонидан Қирғизистондаги воқеаларнинг атайлаб нотўғри изоҳланиши эди. Айниқса, Тожикистон томонининг воқеалари ривожини қўриб, жангарилар Қирғизистонга қай йўл билан ва нима учун кирганини била туриб, бунга масъулиятсизларча ёндошгани афсусланарлидир. Таъкидлаш керак, Ўзбекистон Президенти Ислам Каримов Тожикистонда бир неча йил давом этган фуқаролар уруши ва унинг оқибатида юзга келган ах-

• Бизга берилган имконият юз йилда бир марта келиши мумкин. Асосий масала шундан иборатки, мустақилликни сақлаб қолишимиз, уни келажак авлодларга омон етказишимиз, қадрини тўғри тушунишимиз лозим.

Ислом КАРИМОВ.

Тўхтамурод ЖўРАЕВ

ЎЗБЕКИСТОН — ЖОНИМСАН

Сенга атай бир қўшиқ, Ўзбекистон — жонимсан. Қуйлайин жўшиб-жўшиб Эътиқод, иймонимсан.

Сувларинг ҳам шифобахш, Маъданларга тўлиқсан. Кошонанг кўп заррин нақш, Юртлар ичра бўлиқсан.

Ёвуз ният ила ким Назар солса бахтинга Тонгай жазо, илоҳим, Етолмас ҳеч тахтинга

Армонларинг ушалсин, Бахти баланд ватаним. Пойингга гул тўшалсин, Тахти баланд ватаним.

Ишонаман бўласан, Буюк давлат, албатта, Куч-қудратга тўласан, Чунки куч — адолатда!

Метин каби бардоши Шиддати Темурсимон, Омон бўлсин юртбоши, Оташ орак мард инсон.

Абдували ФУЛОММАХМУДОВ

КАТТА БАХТ

Элда бордур сўнмас куч-қувват, Шундан озод ҳалқим бақувват. Бу тинчлиги байратдан нишона, Ярқирағай ҳар бир пешона.

Недан бунча шодумон халқи, Нега баланд унинг қувончи, Қайга кетди ундан қайғу-ғам, Нега йўқдур қатра ғам-алам?

Қайдан эли қилар катта тўй, Қураётир баланд-баланд уй, Ким бергандир белларга қувват — Ким кўрсатди улуг мурувват?

Саккиз йилда юз йилларга тенг, Қилиб олам аро бағрин кенг. Буюк ишлар бажо айлади — Йўлбошчисин билиб сайлади.

Ўша улуг инсон иймонли, Ҳар бир ишни қилар виждонли, Унинг учун халқи улугдур, Унинг учун адолат нурдур.

У Ватанинг ривожин берди, Эзилган халқ кўкрагин керди. Ана, қайдан, келди катта бахт, Бир умрга синмағай бу тахт!

Уйлаб қўринг, Тожикистонда ҳукумат билан муҳолифат ўртасидаги келишмовчиликларга ҳали тула барҳам берилгани йўқ, фуқаролар уруши йқ-тисодиётни издан чиқарган, халқнинг турмуш даражаси паст. Россияда ҳукумат инқирозлари, давлатнинг миллиардлаб ташқи ва ички қарзлари, Доғистон можароси ва бошқа муаммолар ҳукм сурмоқда. Ўзбекистонда эса фақат янгилиниш ва тараққиётни кузатиш мумкин. Бунинг кура ол-майтган ноҳилис сиёсатчи-лар тоғларда дайдиб юрган бевадан жангариларнинг Боткентга ҳужу-мидан узларининг гаразли мақсадларида фойдаланишга уринаётгани ачинарли. Албатта, қардош Қирғизистоннинг Ўзбекистонга чегарадор ҳудудда юз бераётган воқеалар бизни қаттиқ ташвишга солмоқда. Шундай бир вазиятда биз ҳаммамиз — кенг жамоатчилик, халқимиз хушёрлик ва серғаклигимизни янада оширишимиз зарур.

Анвар БОБОЕВ.

Истиқлол берган бахт

МЕН ЎЗБЕКМАН!

Ха, мен Ўзбекман! Яъни, ўзига бекман! Мустақилман, эркинман, хурман. Хур Ўзбек, озод Ўзбекистон деган жарангдор сўзлар нақадар серфайз, сермаъно, серхислату фусункор! Бу сўзлар жозибасини кўриш (яратганга беадад шукрлар бўлсин!) менга насиб этмишди, уни ҳеч муволафасиз чексиз бахт, чексиз саодат демак жоиздир.

Худди шундай, бахтли, саодатли Ўзбекман. Юртим истиқлол куёшининг сержилва нурларидан чаргон. Истиқболи эса бундан-да порлоқ, бундан-да гўзал, бундан-да жозибдор!

XX асрнинг сунгги пиллаполярларидан туриб навбатдаги кўтлуг XXI асрга тафаккур кўзгулари ила боқаману бу шонли Ўзбекистонимни дунёдаги энг тараққий этган мамлакатлар қаторида кўриб кўвончдан энтикиб кетаман. Халқимнинг фаровонлиги, дастурхонининг тўқиллиги шундоқ кўз олдимда намоён бўлади. Қалбим яйраб, яшнаб кетади. Яшасин, Ўзбекисто...!...! деб бонг ургим, ҳайқиргим келади. Шундай дея ҳайқираман ҳам. Жарангдор овозим эса бутун олам узра акс садо беради.

Эй одамла...а...а...! Ўзбекистоним уз истиқлолнинг шонли саккиз йиллигини тўй қилимиз. Тўйга мархабба...о...!

Мен дунё томига чиқиб, жаҳон халқларини ана шундай деб истиқлол тўйига таклиф этаман. Оташқал шир Набиҳон Чустий тасвирлагандек юртим тўйига жарчи бўлиб ойни ногора этаман!

Хонадонлари шоду хуррамликка тўла дийрми хўбонлари, боғу роғлари байрам либосида. Равон кўчаларидаги Ўзбекининг уз нефи билан озқиланувчи. «Нексия», «Тикон», «Дамас»-лар оқими кўзни қамаштиради, ҳавас ва ифтихор тўйгуларини жўш урдиради, қалбимни тўғнага келтиради.

Бошларига дуппи кийган йиғитлар ва атлас либосларида товус каби ял-ял товланган жонан кўзларининг ҳазил-мўйойиблари, қаҳқаҳалари дилларда завқ-шавқ уйғотади, тўқилантиради, ёшартиради.

Худди шу ёшлар ҳар қатра тўпроғи зарга тенг ватанимнинг келажиги, улар уз тақдирларини ўзлари, демакки, халқимиз тақдирини яратмоқдалар. Уларнинг эътиқодлари бақувват, биллилари юксак, маънавий оламлари беқеъс, бепоён. Ахир худди шу ёшларимиз эмасми, уз дохорию салоҳиятлари билан бутун оламни ҳайратга солган бобоқалонларимиз — Мир Алишер Навоий, Амир Темури, Улугбек, Бобурларнинг, молларимиз — Нодира, Увайсий, Анбар Отин, Зебунисоларнинг ворислари!

От ўрнини той босар деганларидек, бир кун келиш шу бегувор, навиҳол фарзандларимиз уз билми ва қобилиятлари билан Ибн Сино, Фаробий, Берунийлар каби юртимиз шайини унғулайдилар, кўкларга кутарадилар, деб ишони билдирмоққа асослар бор. Зеро, улардаги Муканнаю, Манғуберди жасоратлари, Широқу Тўмарис қаҳрамонлиқларига ҳавас, она-Ватанга чексиз меҳр-муҳаббат сардоқат худди шундан далолат беради, ишони уйғотади.

Бу ҳур ёшлар тўйлиб воёга етгандин дийр ни ер юзининг жаннати деб бежиз таърифламайдилар. Боғларидаги мевалар мисоли бол, полизларидаги қовун-тарвузларнинг тилими тилини ёради! Тоғларидаги ҳар бир гўё минг дардга даво бўлган даражада шифо

бахш. Булоқлари, дарёларининг суви бамисоли оби зам-зам. Тошлари дур-жавоҳир! Бу неъматларнинг бари энг аввало шу буюк юртимиз улуг кишилари учун бахшиди.

Ерининг устигина эмас, ости ҳам битмас-туганмас бойликларга кон бу Ватанга зинҳор-базинҳор кўз тегмасин! Осмонни мусарфо бўлсин! Халқига тинчлиги оқошмаллини Оллоҳнинг ўзи насиб айласин!

Гоат тақводор бу халқни Ал Бухорий, Ат Термизий, Баҳовуддин Нақшбанд, Аҳмад Ясавий, Суфий Оллоер каби улуг диншунос, фикшунос олим муфаззоларининг руҳи покларига қўлгай. «Оллоҳ қалбимизда, юрагимизда» дегуви йўлбошчиси алаштиради, бундан-да ёруғ, бундан-да кўт-барақали кўнларга соғ-омон етказмоғига заррача бўлса-да шўбха йўқ...

Шундай кўнларга етказганига шукр. Не-чунки бу шонли кўнларни орзу қилиб, унга етолмай армонда кетганлар, ҳатто шайх бўлган бехисоб. Шу улуг айём кўнларида Чўлпон, Фитрат, Қодирий, Алвоний, Бекбўдий каби истиқлол қўрбонларининг муътабар номларини хўрмат ва эҳтиром ила ёд айламоқдаман. Юртим деб, халқим деб ёниб-қуйиб яшаган бу улуг инсонларнинг охирашлари обод бўлсин, деб яратгандан сурамоқдаман ва уларнинг насиҳатлари васиятларига мувофиқ шу муқаддас Ватан, шу заҳматкаш халқим учун бутун борлигини бахшида этаман, деб қасамед қиламан. Оллоҳ насиб этган улуг — неъмат — истиқлолни ана мустаҳкам, тагин-да қудратли бўлиши ҳақида уйлайман. Жон чекаман. Не-чунки, мен — Ўзбекман, Ўзбекистон — менинг Ватаним! Мен бу сўзларни фахр ва ифтихор тўйгулари билан тақдорлашган толайман. Бу билан гўрурланаман!

Ҳамсоя яшасам, майли, ким билан, Ҳамнафас бўлсам бас уз юртим билан. Мангу бирга бўлай охиратда ҳам, Ўзбек деб ном олган шу халқим билан. дея илтижо қиламан.

Шу жонажон Ўзбекистонини, улуг Ўзбек халқини худди мендек, эҳтимолки, мендан ҳам зийда севгучи юртдошларимиз эса Она-ватан, она-халққа бўлган муҳаббатиниғиз янада авж олаверсин, қамол толаверсин, деб тилак билдириб, уларни дийримиз истиқлолининг яқинлашиб келаятган саккиз йиллик байрами билан чин дилимдан муборакбод этаман! Хурлик байрамизниг кўтлуг бўлсин, азиз Ватандошлар!

Мурод КАЛОНХОН,
«Адолат» мухбири.

— Илоё, юртимизга кўз тегмасин!.. Бало-қазодан ўзи асрасин!

Партия ташаббуси билан
ХАТНА ТҮЙИ

Ўзбекистон «Адолат» социал-демократик партияси Фарғона вилояти Кенгашининг ташаббуси билан Марғилонда муборак айёмга бағишланган аjoyиб тадбир бўлиб ўтди. Унинг ташкилотчилари — вилоят партия ташкилоти ва Марғилон шаҳар ҳокимияти тадбирини ўзига хос байрамга айлантиришнинг барча тараддудини кўрдилар. Марғилон ва Фарғона шаҳарларидаги кам таъминланган оилаларнинг 40 нафар фарзандини йиғиб, уларга хатна тўйи қилиб беришга қарор қилишди.

— Албатта маънавий қадриятларимиз алоҳида эътибор топаётган шу шукли кўнларда бундай тўйларни ўтказишни кўпчиликка қўвонч бағишлайди, — дейди Ўзбекистон «Адолат» социал-демократик партияси Фарғона вилояти Кенгашининг биринчи котиби Абдусамат Мамажонов. — Мақсад битта: у ҳам бўлса партияимиз дастуридан келиб чиқиб кам таъминланган аҳолини ижтимоий ҳимоя қилиш, уларни оз бўлсада қорига яраш, қалбларига қўвонч улаштиш. Бугунги тўй ҳам ана шу йўлда олиб борилаётган ишларимизнинг самарасидир.

Ха, эл дуосини олишдан ҳам улуг савоб йўқ. Марғилонда бўладиган бу аjoyиб тадбир — хатна тўйлари ўтказиладиган болаларнинг қалбида бир умр сақланиб қолса ажаб эмас. Ташкилотчиларнинг катта саяёи ҳаракатлари билан уларга бошдан-оёқ сарпо қилинди. Сарполарни кийган тўй болалар уларини тамоман таниб-май қолдилар. Яна бир хайри иш: уларнинг ҳар бирига банкда алоҳида ҳисоб рақами очилиб, номларига 2000 сумдан пул қўйилди.

Халқимизда тўйга етказасин, деган аjoyиб гап бор. Болажон халқимизнинг яхши ният йўлида ёзган ҳар бир дастурхони ўзига ҳаммаша ярашиб келган. Бу хатна тўйи эса юртимизнинг катта тўйига улашиб кетади.

Рустам ДОСТОН,
«Адолат» мухбири.

Кеча ким эдик, бугун киммиз?

И Н О Я Т

Бундан роппа роса ўн йил бурун собиқ Иттифокдаги журналистлар билан бирга Чехословакияда бўлишимга тўғри келган. Ўн икки кун мобайнида мамлакатнинг иқтисодиёти, маданияти, ҳулла одамлар ҳаёти, турмуш тарзи билан танишганмиз. Делегациямиз таркибиде латиш, туркман, ўзбек ва бошқа миллат вакиллари бор эди. Учрашуларимиз қизгин ўтди. Аммо...

Қаерга бормайлик, қаерда бўлмайлик бизни Россияликлар, руслар деб қабул қилишарди. Тўқимачилик комбинатида бўлган мулоқотларнинг бирида мен ҳам гапиришимга тўғри келди. Таржимонимиз бир пайт: — Энди сўз навбати Россиялик ҳамкасбимизга, деб қолди.

Уйланиб қолдим: ахир мен Ўзбекистондан бўлсам. Миллатим ўзбек.

Наҳотки улар билишмасан?! Ана шунда уларга бор гапни айтдим. «Қадри дустлар! Мен Ўзбекистонданман. Ўн бешта иттифокдош республиканинг бири бўлиш мамлакатимиз Совет Иттифокда тайёрланган пахтанинг қарийб 80 фоизини етиштиради. Бундан ташқари юртимизда олма, ўзум, анор, анжир, олхўри, шафтоли, ўрик бордини минг бир хил мева, турли сабзавотлар, қовун-тарвузлардан мул ҳосил олинади. Уларни умумиттифок фондида юбориб, кўпларнинг дастурхонини тўқин қилишимиз», — дедим ва ўзим билан олиб борган «Кўкча» қовунидан еб қуришларини илтимос қилдим.

Ҳамма ҳайрон. Чехословакия журналистлар уюшмаси вакили ҳам таажжубланиб: «Очигини айтсам, бизнинг мамлакатга келтирилаётган пахта ва бошқа ҳам ашёлар бизга Россияда етиштирилади, руслар эса ҳар томонлама етук бўлиб, уз худудидаги

ни қўлга киритди.

Аммо айрим сиёсатдонлар: «Ўзўқнинг югургани сомононга, ҳар томонлама бизга қарам бўлган ўзбек халқи ҳеч қаерга бўлмайди. Охири хор бўлиб, бизларни ўзиниғизга қўшиб олиниб, деб ялиниб келишади дея «башорат» ҳам қилдилар. Ниятларини амалга ошириш учун кўп ҳолларда иқтисодий тазйик

лар ҳам ўтказишди. Лекин Ўзбекистоннинг бошига бахт қуши бўлиб қўнган Президентимизнинг оқилона сиёсати тўғрйли Ўзбекистон узига хос ва мос йўлни танаб олди. Айни пайтда мамлакатимиз ўзи танлаган йўлдан оғишмай буюк келажак сари да

да дунё афғор оммаси Президентимиз Ислам Каримовнинг янги-янги ташаббусларга йўғрилган фикрларини қўллаб-қувватлапти. Иқтисодий салоҳиятимизга амин бўлган бизнесменлар, ишбилармонлар, тадбиркорлар тобора Ўзбекистонликлар билан ҳамкорлик қилишга интилишляпти. Натижада хорижнинг илғор техникаси ва технологияси юртимизга тобора кўпроқ кириб келяпти.

Ишлаб чиқарилаётган жаҳон андозаларига мос маҳсулотлар Ўзбекистон раванки учун хизмат қилляпти. Шу тўғрйли ҳам мамлакатимиз тобора гўзаллашиб, одамларнинг фаровонлиги қўнсан кутарилиб бормоқда. Дала-ларда етиштирилаётган

ноз-неъматлар тўқинчиликка хизмат қилляпти.

Илгари шуларлар даврида оддий бир чет эл молини устига «шапкаси»ни бермай олишининг иложи бўлмаган бўлса, ҳозир юртимиздаги ишбилармонлар, тадбиркорларнинг гайрати билан дўконлардан ҳам, бозорлардан ҳам истган молнингизни топиш мумкин. Мана бунга ҳақиқий фаровонлик, серобчилик деса бўлади. Бундай имкониятни бизга мустақиллик, эркинлик берди. Уни қадрига еттишимиз керак.

Чунки ҳар кун оммавий ахборот воситаларидан ўқиб, телевизордан кўриб турибмиз. Ҳозирда уз мустақиллигини қўлга киритган собиқ иттифокдош республикаларнинг ҳаммасида ҳам тинчлик, оқошчилик, барқарор ривожланиш ҳукмрон эмас. Узаро жанжаллар, амал талашлар, ақлга сиймайдиган гоғлар учун ёшлар аҳолининг ёстигини қуритмоқда, очлик, ночорликка, гарбиликка дучор етляпти.

Ана шулар биз ўзбекистонликларни хушёр тортирмоғи, Президентимиз атрофида янада маҳамроқ жипслашиб, мустақиллигини мустаҳкамлаш учун курашга сафарбар этмоғи лозим.

Чунки шу инсон тўғрйли саккиз йилда катта тараққийёт йўлини босиб ўтди. Ютуқларимиз оламшумул бўлди. Бунга ҳар қадарда сезиб, қуриб турибмиз. Аммо олдиндан бундан ҳам фаровон кўнлар турибди. У бахтиёр дамлар узок эмас. Фақат ҳаммамиз келгусида ҳам мана шу кўндек байрамона кутаринки кайфият билан меҳнат қилсак, юртимиздаги демократик ўзгаришларни қўллаб-қувватласак, асраб-авайласак, яқин келажакда ҳар томонлама ривожланган давлатлар қаторига чиқи олиамиз. Ана шунда Ўзбекистон шарқда машаъл бўлиб, ўзининг ютуқлари, қудрати билан барчага урناк бўлажак.

Узга юртликлари эса, илгаригидек бизларни бошқалар ортида эмас, ўзигини тулик намоён этган, дунё таниган, жаҳон ҳамжамиятида ўз ўрни, макёни, салоҳиятига эга бўлган, узаро ҳамкорлик қилса фақат фойда қурадиган Ўзбекистон, ўзбеклар сифатида тан олади. Илоҳини шундай бўлсин!

Каримжон РИХСИЕВ,
«Адолат» мухбири.

майда миллатларга раҳнамолик қиладилар, деб ўқитишарди. Аслида эса ҳаёт бошқача экан-ку! Қани энди биз ҳам ўзбеклар ва шу ерда ўтирган бошқа миллатлар вакиллари билан ошқора, тўғридан-тўғри алоқалар ўрнатсак», деб сўзини аяқулади.

Очиги, уша пайтда бағрим қанчалик эзилгани, юрагим қанчалик изтиробга тулганлиги биргина узимга аён эди. Наҳотки ота-боболаримиз шижоати, ақл-идроки билан оламга машхўр бўлган юрт қиларининг бир соясида қолиб кетса?! Олтинга тенг тўпроғи, жаннатмисол табияти, битмас-туганмас бойликлар билса-ю, бу неъматлар билан биринларини ҳисобига ўтиб кетса... Бундан ҳам ортик адолатсизлик бўладими?!

Менимча, буларнинг ортида собиқ Иттифокнинг «Буюк давлатчилик», «Менинг чўнтагимдаги ҳам меники, сенинг чўнтагимдаги ҳам меники» каби сиёсати намоён эди. Иттифок Конституциясида ҳар бир иттифокдош республикага ҳола мустақил бўлиши мумкинлиги эътироф этилган бўлса-да, аслида «қўл-оёқлари шундай даражада чандиб боғлаб ташланган» эди-ки, бунинг амалда ҳечам иложи йўқ эди.

Оллоҳга беадад шукрлар бўлсинки, юртбошимиз Ислам Каримовнинг саяёи ҳаракатлари, диллиги, ўзоқни қўра би-лиш фазилатлари тўғрйли юртимизда истиқлол қўиш порлади. Ўзбекистон уз мустақиллиги

Ишлаб чиқарилаётган автобуслар, юк машиналари, самолётларни жаҳон ҳамжамиятидаги шерикларимиз суйиб харид қилишляпти. Илгари дийримизда етиштирилган миллионлаб тонна пахтанинг атиги 3-5 фоизи ўзимизда қайта ишланарди. Ишланганда ҳам фақат газлама тайёрланарди, ҳоло. Энди фақат похтахтагина эмас, лояларда ҳам пахта толаси, пилладан тайёр маҳсулот тайёрлайдиган йирик фабрикалар барпо этилди. Бу жараён давом этмоқда.

Ўзбекистон жаҳон ҳамжамиятида тобора ўрни ва макёни тиклаб бораётганлиги ҳар бир фуқаро қалбини фахр-ифтихор тўғрйли билан тўлдирай қўймайди, албатта. Жаҳоннинг нуфузли анжуманлари

Партия ахбороти

КОТИБИЯТ

ЙИҒИЛИШИ

У бўлажак сайловларга тайёргарлик билан боғлиқ ишларга бағишланди

Тошкентда Ўзбекистон «Адолат» социал-демократик партияси Сиёсий Кенгаши котибиятининг йиғилиши бўлиб ўтди. Йиғилишнинг партия Сиёсий Кенгашининг биринчи котиби Турғунпўлат Даминов олиб борди.

Ўзбекистон муҳим воқеалар арафасида турибди. Мамлакат Президентлигига, Олий Маҳлис ва Маҳаллий Кенгашларга бўладиган сайловлар партия ташкилотлари зиммасига масъуляти вазифалар юклямоқда. Партия Сиёсий Кенгаши котибияти ҳам ана шу вазифалардан келиб чиқиб, қилинадиган ишлар режасини ишлаб чиқмоқда, сайловларга пухта тайёргарлик қуриш ва уни уюшқоқлик билан ўтказиш юзасидан зарур чораларни белгиляпти. Котибият йиғилишида ана шу масалалар кўриб чиқилди, партия Сиёсий Кенгашининг сайловларни ўтказиш штабини ташкил этиш мақсадга мувофиқ деб топилди.

Штаб бошлиғи этиб партия Сиёсий Кенгашининг биринчи котиби Турғунпўлат Даминов сайланди. Сиёсий Кенгаш котиби Равшан Хайдаров штаб котиби бўлди. Шунингдек, партия Сиёсий Кенгашининг иккинчи котиби Абдулваҳид Ғуломмаҳмудов, Сиёсий Кенгаш котиблари Анвар Жўрабоев, Улугбек Дониёров, Тухтамурод Ташев, Сиёсий Кенгаш бўлоқ мудир Абдулла Ориқов, Сиёсий Кенгаш аъзоси Рустам Аҳмадалиев, Тошкент вилояти партия Кенгашининг биринчи котиби Турғун Эргашев, Тошкент шаҳар партия Кенгашининг биринчи котиби Равшан Фозилов котибият тасвйисига мувофиқ штаб аъзолари бўлишди.

Шу билан бирга котибият йиғилишида Қорақалпоғистон Республикаси, Тошкент шаҳри ва вилоятлар партия Кенгашларининг сайловолди ишларини ташкил этиш ва бўлажак сайловларни уюшқоқлик билан ўтказишга эришиш учун тасвйисномалар ишлаб чиқилди, партиянинг масъул ходимлари шаҳар ва вилоят партия Кенгашларига бириктириб қўйилди.

Анвар САФАРОВ,
«Адолат» мухбири.

ЭЛ ЁДИ УЛУҒ

Оллоҳга беадад шукрлар бўлсинки, мустақил Ватанда яшаймиз. Бу кўнларни кўриш насиб этганлар уларини энг бахтиёр инсонлар қаторида ҳисоблашлари лозим, албатта. Шу ҳақда бағранда ўзоқни кўра олмайдиган, қўллик исқанжаси қон-қонига сингиб кетган айрим кўрнамалар эса бўлар-бўлмас бахоналарини рўқач қилиб зорлиб қолишди, сийқаси чиқиб кетган бир хил мазмундаги гапларни қайта-қайта қайнайверишди. Уларга қарата: «Еруғликка чиқиб, чорлаётган қўш нуридан баҳраманд бўлсангизчи, ахир!» дея ҳайқиргимиз келади...

Тўғри, мустақил ҳаётнинг ўзига яраша қийинчиликлари, ташвишлари бор. Янги ўй қуриб, янги рўзгор бошлаган ҳар битта оила қанчадан-қанча ташвиш уетишмоқчиликларга дуч келади-ку! Бу — каттакон бир Ватан, ахир! Эндиги вазифа — уша каттакон янги рўзгоримизга керакли барча заруратларни ўзимиз бутлашимиз, бу йўлда дўз келадиган ҳар қандай мушкулларни қўли-қўлга бериб даф этишимиз лозим... Яъни, қўрагимизни тулдириб нафас олайлик-да, ҳақиқий инсонлигимизни, мардчилигимизни, нималарга қодир эканлигимизни амалда исботлайлик. Бу ўринда мен, биринчи навбатда, эркакларни назарда тутяман. Оллоҳ эркак қилиб яратдики, эркаклик бурчини тулик адо этишимиз лозим. Онансини хўрлаган, оиласидаги ахлу авлини таҳлилка аҳволга солиб қўлайган, шу орқали ўз жонининг ҳузурини уйлайдиган эркаклардан шахсан мен қаттиқ нафратланаман. Ундай эркакларнинг ер остида қирган илдиэ ёб ашайдиган семизқўртлардан ўнчалик фарқи бўлмас керак. Хуллас, элу ўрт раванки йўлида майдонга дадил чиқадиган вақт келди. Ватанимиз, халқимиз тинч ва фаровон бўлса, албатта, ҳар биримизнинг хонадонимиздан ҳам тўқинлик, саранжом-саристиллик аримайди. Хонадонидидаги ахлу аёлларига беҳавотир ва гўзал ҳаёт ҳаёт эла оладиган эркакларнинг эса ўриларини ҳаммаша бала-нада бўлади...

Юқориде айтганимиздек, ҳозирги ҳаётимизда таҳлилка оилар ҳам, қийинчиликлар ҳам йўқ эмас. Аммо дадиллик, тадбиркорлик, энг муҳими бир-биримизга ҳамдард ва ҳамжамиятлик билан иш қурсак, албатта барча тўсиқларни даф этамиз...

Бир юз ўн йиллар қамаси умр қўрган Майсара буювини ҳамқишлоқлари ҳамон чукўр энтиқиб, соғиниб билан ёдга оладилар. Аввало, буювининг ўзида Оллоҳ эл этган ноб бир хислат бор эди. Бош оғриғи, тумов сингари енгилроқ дардларни буви қўл учидеақ даф этиб юборарди. Дарди оғирроқлар учун эса саранжом ва муъжаз турваларини титқилаб қоларди. Бу турваларда чой-ўт, тоғрайон, бўзюн, бойтой ўт, қирқбўғин, марвартка, эрмон каби оддий дориворлардан тортиб, зирк илдиэи, «золотой корен», тоғ саримсоғи сингари ноб дориворлар ҳам авайлаб-асраларди. Майсара буюига бундай дориворларни умр йўлдоши Мирсаъди ота олис-олислардан, осмонупар қўққилардан ташиб келтирарди. Ота кампирини шу қадар авайлаб-эъозлар эдики, дориворларни биринчи навбатда Майсара буви саломатлигини назарда тутиб қашарди. Буви эса ёш ўғлонлар саломатлиги учун сарф-

ларди. Чунки урушдан қайтмаган забардаст ўғлонлари қиёфаси оназорининг қўз ўнгидан сира кетмас, наҳот сураб эшигига келган ҳар бир йиғитча унга ўз фарзанди бўлиб гавдаланарди...

Майсара буви мени ҳам узига жуда яқин тутарди. Чўнқи буювининг урушдан қайтмаган тўнғичидан қолган ягона набираси — Орғилга билан биз уртоқ эдик. Шу тўғрйли деярли ҳар кўни бу хонадонда бўлардим. Буювининг бағрикенглиги, наҳот сураб келувчиларнинг биронтасидан бир мери ҳам олмаслиги, аксинча, дастурхонидида бор-йўғи билан уларни сийлаш ҳамон қўз ўнгимда туради. Муомаласи доимо бир хил самимий, маслаҳатлари эса дундагини бўларди. Сохта қилиқлар, бўлар-бўлмас мулозиматларни буювининг жини ёқтирмас эди. Чўли билан ўзоқ йиллар бирга кечирган ҳаёти давомида улар бир-бирларини сира-сира хафа қилишмаган. Мирсаъди ота кампирига қўл кўтариш уёқда турсин, бирор марта ҳақорат ҳам қилмаган, буви эса ранжиб қолган пайтларда чўлига энг қаттиқ гапирган гапи: «бой бўлур»дан нарига ўтмас экан...

Майсара буви бир даф мени ҳам оддийгина лексин антиқа усул билан даволаган эди. Юз термиди қандайдир қизил тошлар пайдо бўлиб, йил давомида катталашиб бораверди. Қўроғон, шаҳарлардаги шифокорларга қанаъавериб, турли-тўман маҳкамаларни суравериб бирор тузук натижага эриша олмадим. Уртотим билан буювининг хонадонига кириб-чиқаверибми-зу, дардимни унга бир оғиз айтмабман. Бир кўни юзимга қўзи тушган буви сураб қолдилар: «Чўроғим, юзингда қизил тошмалар қачон ёпиша қолди?». Бир йилдан ошганини эшитиб, мени анча қойинди. Кейин қўлимдан етказиб, ховлисининг қўй қисмидаги анжирзорга олиб борди. Анжирнинг етилган бир япроғини чирт ўзган эди, япроқдан ҳам, унинг ўзилган уридан ҳам сутдек оппоқ томчилар сизиб чиқди. Буви бу суюқлиқни тошмалар устидан яхшилаб суртиди-да «яна икки кўн келасан, бироз қиздириб ачитади, чидаган» деди. Буювининг айтганларини тула-тўқис бажардим-да, йил давомида ёпишиб олган бир балодан қутулдим. Шундан сўнг бошқа дардларимга ҳам буви ургатган усулни тавсия қилдилар. Буювини баданларига сугал тошганлар, териси қичима ёки томирлатки каби дардларга дучор бўлганларнинг қўчилиғи қўз ўнгимда анжир сутидан шифо тоғлилар. Бу даво усули айниса аёлларимиз учун асқотди. Зеро, улар доимо гўзал ва хушнуд бўлмоқлари лозим. Бош устига анжир суту орқали даволаш деярли қўлай. Маслаҳатимизни ўқиб, бу усул билан шифо тоғиларига биттагина илтимосимиз бор. Улар «Майсара буювини Оллоҳ раҳматига олган бўлсин» деб дуо қилсалар бас. Шу билан бирга Мирсаъди ота ва Майсара буви сингари Оллоҳга ёқадиган ишлар қилсалар, ахил яшасалар, бағри кенг бўлсалар нур устига аъло нур бўлур эди. Бу билан барчамиз буюк мустақил Ватанимиз, меҳнаткаш халқимиз раванки ва фаровон ҳаёти учун ўз ҳиссамизни қўшардик.

Асад АСИЛ,
ёзувачи.

Ўзбекистон Республикаси
Марказий банки 1999 йил
24 августдан бошлаб ҳисоб
ва божиона туловлари учун
1 АҚШ долларининг сўмга
нисбатан қийидаги қийма-
тини белгиляди:

1 АҚШ доллари —
133 сўм 04 тишини.

Таниқли ёзувчи ва драматург Абдуқоҳхор Иброҳимов 60 ёшни айни ижодий куч-қувватга тўлган ҳолда кутиб олмақда. У «Уйку келмас кечалар» романининг иккинчи, учинчи, тўртинчи қисмларини нашрга тайёрлади. «Шарқ» нашриёт-матбаа концернида ҳозирги кунда чоп этилаётган публицистик-аналитик «Биз ким, ўзбеклар...» номли китоби яқин кунларда ўқувчиларга етиб боради.

Даврга ҳамнафаслик адибимизга хос хислатлардан бири. Бу нараса унинг «Ватан ўғлони» номли икки пардали драмасига ҳам хосдир. Ушбу асар қаҳрамонлари қиёфасида бугунги эл-юрт ишига фидойи, илгор замондошларимизнинг сиймоларини кўришимиз мумкин. Қуйида шу асардан парча экълон қилар эканмиз, ёзувчимизни Мустақиллигимизнинг 8 йиллиги арафасида Президентимиз Фармонига кўра «Меҳнат шухрати» орденини олганлиги билан табриқлаймиз.

Абдуқоҳхор ИБРОҲИМОВ

ВАТАН ЎҒЛОНИ

Парда очилганда юлдузли осмон кўринади. Саҳна аста ёришади. Ҳовли. Қарши томонда девор, деворнинг урта ерида дарвоза. Девор оша осмон кўринади. Унг томонда дангиллама иморат, унга икки устуни бор, соябонли баланд зинадан қирилади. Чап томонда икки хона, бир айвондан иборат яна уй бор, унга осма соябонли пастак зинадан қирилади. Учоқбоши ҳам шу томонда. Ҳовлида битта стол ва бир неча стул. Стол устида ёзув машинкаси, бир даста қоғоз ва портфел бор. Чизмчаларга кир ёйиб қўйилди, фақат эркакларнинг кийими.

ОЛҚИШ. КУКЛАМ ВА ХОЛБОЙ кўлларидаги қоғозга қараб, матн ёд олиб юришибди.

ОЛҚИШ. Қани дустлар бошладик.

Учови қулидаги қоғозларни столга қўйиб, ёддан ўқишди.

ОЛҚИШ. КУКЛАМ ВА ХОЛБОЙ (тантанавор). Биз ким, шаҳримиздаги ўн саккизинчи мактабнинг олтинчи нафар битирувчиси, етуқлик аттестати олган кўнимизда бизларга берган таълим-тарбиянгиз учун сиз, азиз устозларимизга ва меҳрибон ота-оналаримизга чин юракдан чукюр миннатдорчилик билдирамиз ва шу залда ҳозир булганлар шохидлигида қўнимиз амри билан қасамёд қиламиз!..

ОЛҚИШ. Эл-юрт учун, она-Ватан учун фидойи бўлинг, деб бизга таълим бердингиз.

Учови. Фидойи бўламиз.

ХОЛБОЙ. Она-Ватанинни ҳимоя қилиш олий бурч, деб ўргатдингиз.

УЧОВИ. Биз керак бўлса қонимизни ҳам, жонимизни ҳам она-Ватанимизга фидо қиламиз.

ХОЛБОЙ. Ижтимоий-фойдали фаолият курсатиш керак, дедингиз!

УЧОВИ. Ҳалол меҳнат қиламиз!

КУКЛАМ. Ўзбекистон Конституциясига, қонунларига амал қилинг, деб насиҳат қилдингиз.

УЧОВИ. Турмушимизда, ишимизда шу қонунларга оғишмай амал қиламиз.

ОЛҚИШ. Ноконуний ишларга бемурса бўлинг, адолат-парвар, ҳақиқатгўй бўлинг, деб доимо даъват қилиб келдингиз.

УЧОВИ. Қалбимиз даъвати ҳам шундай.

ХОЛБОЙ. Кимда ким хато қилса, ёки ноҳақ бўлса, кимлигини катъий назар, уларни танқид қилишдан чекинманг, турги йулга бошланг, деб бизга таълим бердингиз.

УЧОВИ. Бизлар худди шундай иш тутамиз.

КУКЛАМ. Сизлар бизларга меҳрибонсизлар.

УЧОВИ. Бизлар ҳам сизларга меҳрибон бўламиз.

ОЛҚИШ. Ибрат курсатинг, илгор бўлинг, бошқаларни ўзингизга эргаштиринг, деб бизга таълим бердингиз.

УЧОВИ. Бизлар шундай бўлишга астойдил интиламиз, сизлар бошлаб берган эзгу ишларни давом эттирамиз, эстафетани келажак авлодга етказамиз. Бизнинг бу қасамимиз катъий. Сўзимиз билан ишимиз бир.

ПАУЗА

ОЛҚИШ. Яхши... Машқ тамом. Ёд олиб бўлибмиз. (Столдаги қоғозларга ишора қилиб). Мана бу матнларни эса болаларга таркатамиз. Улар матнга қараб қасамёд қилишса, биз ёддан айтаемиз. (Матнларни портфелга солиб, столга қўяди).

ХОЛБОЙ. Ўғил бола гап шуки, Олқиш, қасамёдни боплаб ёзибсан. Қойил!

ОЛҚИШ. Бир мен ўзим ёганим йўқ, Холбой... Жамоа бўлиб кеча ёздик. Ташаббус гуруҳи иши бу. Мактабимиз раҳбарияти бизларга ёрдам берди, йўл-йўриқ курсатди. Оққа кучириш, нусха қўйиштириш менинг зиммамга тушди-да. Турги, кучирайтиб баъзи жумлаларни тахрир қилдим.

ХОЛБОЙ. Матнда сенинг қўлинг шундоққина сезилиб турибди. Ҳа, сен ҳақиқий фидойисан!.. Мактабимиз мактаб бўлиб, сендек ёш етакчини кўрмаган бўлса керак.

ОЛҚИШ. Лекин ҳаёт давом эттаверади. Бизлар бугун мактаб билан хайрлашасан, ўрнимизга укаларимиз, сингилларимиз келишади.

ХОЛБОЙ. Лекин сенинг ўрнинг бошқа-да.

ОЛҚИШ. Ҳамманинг ўрни бошқа-бошқа бўлиши керак. Йўғида ўрни билинмаса, яшашдан нима маъно?

КУКЛАМ. Ҳа, ҳозир бизлар учун ҳам қўвончли, ҳам ташвишли дамлар. Янги, катта ҳаётга қадам қўяемиз. Бизни олдинда нималар кутяпти, билмаймиз.

ХОЛБОЙ. Бизни нима кутарди, ўз тақдиримиз билан учрашамиз-да.

ОЛҚИШ. «Тақдирин ўз қўли билан яратар одам, гоёибдан келажак бахт бир афсона...»

ХОЛБОЙ. Тўхта, тўхта!.. Оғирроқ бўл, оғайни. Бу шеърни мен ҳам ёддан биламан. Лекин китоб бошқа, ҳаёт бошқа. Тақдирини яратиш фақат ўзимизга боғлиқ эмас.

КУКЛАМ. Ота-оналарга ҳам боғлиқ, буни аниқ биламан. (Олқишга маъноли қараб олғач, қўшиб қўяди). Аммо дустларга ҳам боғлиқ.

ОЛҚИШ. Лекин асосий сиқинингиз узига боғлиқ. Харакаат қилиши керак, ҳаракат! Юксак орузларни, катта ниятларни қўлаш керак...

КУКЛАМ. Булар учунам шароит, имконият керак-да.

ХОЛБОЙ. Турги, ҳар ким ўз кўрасига қараб оёқ узатсин. Бехуда ўринишдан фойда йўқ. Мен кўзим ётган нарасани орзу қиламан. Хом-хавфларга тобим йўқ.

ОЛҚИШ. Лекин, афсуски, баъзилар ўз имкониятини турғи баҳолаб олмайдилар, ўзиниям яхши билмайдилар.

ХОЛБОЙ. Ўзини сендан кура яхшироқ билсам керак.

ОЛҚИШ. Балки... Холбой, оғайни, сен мени турғи тушунгин. Сен физика факультетига кириб ўқишинг керак. Сендан катта физик чиқиши турган гап. Ахир, физикани севасан, яхши биласан.

КУКЛАМ. Турғи.

ХОЛБОЙ. Яна беш йил ўқиб юриш учун менда шароит йўқ. Аслида саккизинчи битириб оқшга кириб кетавериш керак эди. Яхшиямки, мактабимизда шохферлик ҳам бўлиши, правалик бўлиб қолдик. Эртдан бошлаб ўқисоқлик комбинатида ишламоқчимиз. Агдарма машина хайдайман. Пул туپлайман, қўрилиш материаллари йўғаман. Дустларни хашарга чақириб, ўзимга алоҳида уй қуриб оламан.

КУКЛАМ. Шуми орузинг, Холбой?

ОЛҚИШ. Ўйлангиз учунми?

ХОЛБОЙ. Яшаш учун ҳам, ўйлангиз учун ҳам. Биласан,

мен оилада тўнғич ўғилман, еттита укам, иккита синглим бор. Мен энди ўз аравамни ўзим тортишим, ота-онамга юк бўлмаслигим керак. Куп болали оилада дунёга келишнинг, аниққиса, тўнғич ўғил бўлишнинг мана шунча ташвишлари ҳам бор. Лекин қўвончи ҳам куп. Мабоодо биримиз оғриб қолсак, бошқаларимиз парвона бўламиз. Буни сен ҳам, Куклам ҳам тасаввур қилолмайсанлар, чунки оилада ёлғиз фарзандсанлар.

КУКЛАМ. Сингилларим, укаларим бўлишини истардим... ОЛҚИШ. Демак, ҳозирда бошлаб ўйланиш ташвиши экан-да, Холбой?

ХОЛБОЙ. Ҳа. Сенинг эса йўрунгинг бошқа. Уй-жойинг тахт, бадавлат даданг бор... Мен ўз келажакимни ўйлаш керак.

ОЛҚИШ. Лекин ўзоқни қўлаш ҳам керак, Холбой. Сенга дустона маслаҳатим шу, оғайни.

ХОЛБОЙ. Ўқиш сенга ярашади. Мен...

ОЛҚИШ. Демак, ҳозирги ҳузурни қўлайсан, келажак билан эса ишинг йўқ.

КУКЛАМ. Шунчакими?

ХОЛБОЙ. Нега энди? Ўзимга яраша мениям орзу-умидларим бор, лекин булар Олқишнингидан фарқ қилади. Мен Қаҳрамон ота бўлмоқчиман, яъни камида ўн фарзанднинг отаси! (Ҳазилга бериб). Олқиш, сен генерал бўласан, мен сенга солдат кадрлар етиштириб бераман. Биласанми, олимлар ҳисоблаб қўришибди, ўзбеклар ўттиз йилдан кейин олтинчи миллион бўларкан. Мен бунга муносиб ҳисса қўшаман. Ахир, мен ҳам ота ўғлиман-да, болажонли.

ОЛҚИШ. Буюм керак. Бир социолог олим бундай деган экан: «Келажакка икки томонлама — ҳам жисмонан, ҳам маънавий ҳозирлик кура бориш керак. Серфарзандлик, болажонлилик халқнинг жисмонан абадиликка замин бўлса, маданиятни ривожлантира бориш, ҳар томонлама жаҳон тараққиёти билан қадам ташлаш эса халқнинг маънавий мангулигига омилдир». Қара, қандай зур гап-а!

ХОЛБОЙ. Бўлди, ташвиқотчи кўй. Барибир мени аҳдидан қайтара олмайсан...

КУКЛАМ. Мажлисга кечикмайлик.

ОЛҚИШ. Мен ҳозир отланаман... Айтгандай, ҳали ўйимизга меҳмон келаркан, бундай турса бўлмас. (Машинани кутариб ўйга қиради).

Холбой ва Куклам чизмчалардаги қирларни йиғиштиришади. Олқиш ўйдан гул солинган гулдон кутариб чиқади.

ХОЛБОЙ. Вей, Олқиш, шуларнинг ҳаммасини ўзинг юдингми-а?

ОЛҚИШ. Бўлмаса, ким юварди. (Гулдонни столга қўяди).

ХОЛБОЙ. (ўсмонқилаб). Куклам ёрдам бермапти-да... Ахир, у ён қўшинг-ку.

ОЛҚИШ. Буюм бўлиб қолар. (Холбой ва Куклам йиғиштирган қирларни қўчоқлаб ўйга кириб кетади.)

ХОЛБОЙ (Олқиш ўйга кириб кетгач, бир оздан кейин). МЕНГА ҚАРА. КУКЛАМ. Намунча Олқишга суйқалмасанг! Қачон қарасам шу ердасан?

КУКЛАМ. Мен билан ишинг бўлмасин.

ХОЛБОЙ. Ишим бўлади! Чунки мен сени... Шунга яхши билиб қўйди, Олқиш баланд дорда юради, бурч деган баландпарвоз гапга ҳамма нарсаниям қўрбон қилиб юборади.

КУКЛАМ. Орқасидан гапирма.

ХОЛБОЙ. Барибир Олқиш сени севмайди. Агар севса, сени ташлаб ўқишга боришни ўйламасди.

КУКЛАМ. Мен хоқласам, шу ерда қолади.

ХОЛБОЙ. Бупти, келишдик: Олқиш қолса, уникисан, бўлмаса меникисан.

КУКЛАМ. Юрак ишига шарт қўйиб бўларканми... (Стулга ўтиради.)

ХОЛБОЙ (ўйлаб туриб). Гап тамом.

Бошдан-оёқ оқ қийинган Олқиш ўйдан чиқади.

ОЛҚИШ. Мен тайёр.

ХОЛБОЙ. У, костюм муборак!

ОЛҚИШ. Қуллук. Мактабни битиришимга дадам совға қилди.

ХОЛБОЙ. Зап даданг борлар-да.

ОЛҚИШ. Қани, кетдик, дустлар. (Портфелни қўлига олади.)

Куклам стулда ўтираверади.

ХОЛБОЙ. Мен сенин юрти тураман. Етиб оларсанлар. (Чиқади.)

ОЛҚИШ. Тинчликми? Ёки бошинг оғриб қолди? (Меҳр билан Кукламнинг пешонасини ушлади.) Йўқ, иситма-ни йўқ... Ҳа, Холбой... Ўзим ҳам анчадан бундан сезиб юрибман. Сени бирор нима дедимми?

КУКЛАМ. Ҳа. Сен ҳамма нарсани бурча қўрбон қилиб юборар эмишсан.

ОЛҚИШ. Ўзинг нима дединг?

КУКЛАМ. Мен айтсам, Олқиш шу ерда қолади, дедим. Қолсан-а...

ОЛҚИШ. Мени тушун...

КУКЛАМ. Истамайман! Қизлар ҳам айтишувди-я. Сенга шон-шухрат бўлса бас. Мен билан сира ишинг йўқ. Мени ҳеч ўйламайсан, Мени...

ОЛҚИШ. Сени доимо ўйлайман. Лекин ҳарбий учувчи бўлиш аҳдидан қайтмайман.

КУКЛАМ (жон қўйдириб). Учувчилик қалтис иш.

ОЛҚИШ. Чўчиш йўқ... Тўхта, умуман бугун сен ҳафороқ қўрисансан-а?

КУКЛАМ. Ойим аттестат олиб келишимни уйда кутиб ўтирибдилар.

ОЛҚИШ. Кутадилар-да. Бугун ота-оналаримиз учунам байрам.

КУКЛАМ (хўрсиниб). Бугун ҳамманикида байрам булар. Лекин бизникида... Мен учун... Мусибат бўлиши мумкин. Ҳаммасидан хабаринг бор-ку. Ойим дадам билан ажрашмоқчиман. Аттестат олиб келишимни кутиб ўтирибдилар.

ОЛҚИШ. Қизик... Аттестатнинг ажралишга нима алоқаси бор экан?

КУКЛАМ. Аттестат олсам, вояга етган ҳисоблардан эканман-да. «Дадагнинг пиянисталиги жонимга тегиб кетди. Ортиқ тоқатим қолмади. Аттестат олиб келган кўнинг судга бориб яна учрашаман». Деганлар-да ойим.

ОЛҚИШ. Дадагнинг ичкилиги ташласалар...

КУКЛАМ. Айтган билан бўлмас экан-да. Дадаг ҳам неча марта айтганлар.

ОЛҚИШ. Куп хафа бўлаверма. Ҳаммаси яхши бўлиб кетади. Юр кетдик...

ҚОРНИНГИЗ НЕГА КАТТА?..

— Ўтиринг, — ёшгина йигит унга жой бўшади на-ри кетди. Ва унга ҳатто жиймайиб ҳам боқмади. Аксинча Соҳиданинг ўзи жиймайиб қўйди.

У яхшигина эди. Буни ўзиям биларди ва бу билан фахрланарди. Институтга ўқишга киргач, мактабдаги ҳатти-ҳаракатларидан бутунлай халос бўлди. Кўп хушторлар ортирди ва эркак зоти фақат аёлларга хушомад қилиш учун яратилган, деб ўйлайдиган бўлиб қолди... Лекин, автобусда унга ўша кўни биринчи марта жой бўшади! Соҳида бундан ўзини маликалардай ҳис этди, ўзига ҳаддан ташқари ортиқча бино қўя бошлади...

Кейин ҳам унга кўп бор ёш-ёш эркаклар жой бўшади беришди. Қиз буни ҳам ўзича тушунадиган бўлди. Бир кўни у автобусда кекса бир кампирга жой бўшади учун ўридан турди.

Ўтир, ўтиравер қизгинам, дея эътироз билдириб кампир. Ўтир, ахир сен хомилдор бўлсанг...

Худди мана шундагина Соҳида ўзига келгандай бўлди: қоматининг номунасиб-лиги, сочлари ёлғиз эканлиги, ҳатто териси ҳам қўримсиз эканлигини ич-ичидан эътироз этди, ўйига келиб узок йилгад ва ўқарлик билан ўзини кўзгуга солди. Шу нарсани аниқ, унинг танасида ортиқчи ёғ йўқ эди. Унинг вази ҳам ҳатто тана-ўши буорадиганидан ҳам эди. Бирок қорни худди парестик боғлангандай олдинга туртиб чиқанди. Соҳида қоринини пасайтириш учун машқ қила бошлади, бироқ бу машғулот ҳа дағанда самара беравермади. Қорни худди ич томондан шишиб шишиб бораёт-гандек, лекцияларда ёқимсиз қўриллаши бундан ҳам кўнгилсиз эди... Соҳида сира чора тополмагач врачга боришга мажбур бўлди.

«Аэрофагия» врачнинг ташхиси шундай бўлди.

АЭРОФАГИЯ

Бу сўз шунчаки дахшати эшитилади. Лекин аслини олганда эътибор берадиган нарсаси эмас. Бу грекча сўз бўлиб, «хаво ютиш» деган маънони англатади. Бошқача таъбир билан айтганда, ошқозонда хаво тулланиб қолиш демакдир. Қоринни худди шу хаво қўли-ратади ва ичкаридан туриб ши-шириб юборади. Баъзан у оғ-рик ҳам беради, чунки шишган қорин қўшни аъзоларни қисиб қўйди.

ҚОРИН НЕГА ШИШАДИ?

Юриб овқатланишдан. Шо-шилган пайтда одатда овқат чайналмасдан ёки чала чайна-либ ютилади ва шу жараёнда хаво ютилади. Худди мана шу

нарсани дамиланишига сабаб бўлади. Чайнаб ютилган овқат эса ошқозонда секин ҳазм бўлади ва узок туриб қо-лиши туфайли «ачиб» ўздан газ чиқаради.

Овқатни иссиқ емоқлик-дан. Овқат еяётганда оғзини қўйдириб олмаслик учун ичин-гизга «халоскор» хаво ютганин-гизни сезмай қоласиз.

Оғир хазм бўлувчи овқат-ларни ейишдан. Семиз гўшт (айниқса қўй гўшти), қовурил-ган ҳамир овқатлар, шунингдек дуккакли донлар ошқозонда қийин ҳазм бўлади. Хали оғир овқатни хазм қилиш учун ош-қозон безлари шира ишлаб чи-қаришга улғурмай туриб, у ир-данга чириб бошлади. Қорин қулдирашга тушади, шундай эмасми?

Ўлгевод моддаларнинг қўлигидан. Ҳамирли ва ши-рин нарсалар гарчи аъзолар-нинг ёлғиз қатламларига син-гил кетмаса-да, қоринда сув ва газлар таъсирида чириб бош-лашини кимдә курсидан яхши биласиз.

Данақли мевалар ва ов-қатдан кейин ейиладиган ширинликлардан. Шафтоли, ўрик ва гилос организм учун жуда фойдали. Бирок уларни овқатдан кейин эмас, балки ов-қат билан аралаштириб ейиш керак. Аксинча, бу нарсалар ачий бошлади. Қовун ҳам худ-ди мана шунга олиб келади.

Номунасиб махсулот-ларни аралаштириб ейиш-дан. Агар сиз бир марта ов-қатланишда крахмаллик овқат-ларни (картошка, макарон, нон, гуруч) ва шўр махсулотларни (помидор, тузланган қарам, туз-

ланган бодринг ва ҳар қан-дай тузланган нарсалар) қў-шиб есангиз, овқат хазм қи-лиш бўзилади.

Газли сувдан. Асабийликдан. Изоҳнинг хожати йўқ.

НИМА ҚИЛИШ КЕРАК?

Освойишта ва шошилмай енг. Агар асабийлашиб тур-ган бўлсангиз, яхшиси овқат-ланманг. Ўзингизга келиб ол-магунингизча оч ўтиравери-нг.

Овқатни яхшилаб чайнанг. Врачлар ҳар бир лўқман 32 марта чайнашни маслаҳат бе-радилар. Бердию, шошилиб овқатланган бўлсангиз, ал-батта сақим чайнанг. Жараён анча ўзгаради, бошда чайна-масдан ютгансиз, энди эса ютмасдан чайнанг, лекин ҳа-зм қилиш ширалари ишланиб чиқаваради.

Лекин наҳорга сақим чайнанманг. Акс ҳолда бўш қо-риндаги ошқозон шираси қу-руқдан қуруққа қулдираб, қо-ринни шишириб юборади. До-ривор ўлар қайнатмаси ҳам кўп фойда беради. Бир чой қошқ шувит ва арпабодийн уруғини бир стакан қайноқ сувга солинадиган ёки 5 минут тиндириб қўйлади ва сўнг-ра ичилади.

Кечалари ялғизлик, шувит-лик ёки мойечаклик чой ичи керак.

Саҳнада ҳилирайди.

Сенинг жажжи қўлагинг.

Истиқлол фарзандисан

Гўр айланб ўйнагани.

Нур тўшасин йўлларингга,

Истиқболнинг бўлсин омон.

Ўллар тутиб, қўлларингга,

Сени кутар қўлду замон.

Билиб қўйган яхши ОЗМОҚЧИМИСИЗ? МАРҲАМАТ: ДУНЁ ЮЛДУЗЛАРИДАН ИБРАТ ОЛИНГ

Дунё юлдузлари Жейн Фонда, Элизабет Тейлор, Силвестер Сталлоне, Леди Диана, Медонна, Жонни Холлидейларни ким ҳам билмайди дейсиз.

Гузалик, мафтунокорлик ва сергафратлилик улар-нинг машҳур бўлишларига ёрдам берди. Эришган чўққидида ҳаммаш

Ғош

Зифатда: буза ичиб
утирган Афанди иккинчи ко-
садан кейин чап елкасига
шапата уриб қўйди. Жура-
боши ажабланиб суради:

— Нима гап, хужам?
— Бизники бўлди десам,
чап елкамдаги шайтон:
ичавер, маст бўлгунча ич,
деб қўйишган эди, шапа-
лоқ билан овозини учириб
қўйдим.

— Қачонгача шайтонни
елкангизда кутариб юра-
сиз, тушириб юбормасиз-
ми, лантанини, — деди жу-
рабоши.

— Тушириб юбурсам му-
возанат бўлибди, — деди
Афанди.

Афанди тўйдан кейин
онасидан суради:

— Эна, келинги тўни
билан «катув, қаймоқ, сут
бо...р» деб алаҳсираб чиқ-
ди. Мабода касал-пасал
эмасмикин?

Онаси шарақлаб қулиб
юбordi:

— Хотининг сенга тег-
масдан олдир уйма-уй
юрди, қатик, сут сотар
экан, урганиб қолганда.

Афанди «Мерседес»ни
вангилитиб кетаятган эди,
қориндор киши қўл кўтар-
ди.

— Марҳамат, домлажон,
— тақлиф қилди Афанди.
Домла шогирдини та-
ниб, хурсанд бўлди.

— Хизмат қаред?
— Терговчиман, — деди
Афанди гердаийиб.

— Каминадан таълим ол-
ганларнинг пичоги мой уст-
ида, етиб келдим, раҳмат,
мен тўшай.

Афанди машинасини
тўхтади, қўл узатди:

— Икки юз эллик қўзинг,
домлажон.

— Домлангиздан пул су-
рагани уялмайсизми, йи-
гитча? — деди устози ха-
фа бўлиб.

— Вақтида шогирдингиз-
дан пул олишга сиз ҳам
уялмагансиз, гудбай! — деб
машинасини йўрттириб кет-
ди Афанди.

Афандининг хотини жу-
да дилдор эди. Бир кун
Афанди билан уришиб, ота-
сининг уйига кетиб қолди.
Бир ҳафтадан кейин қай-
тиб келиб, уэр суради:

— Кетиб қолганим учун
кечирасиз-да...

— Кетиб қолганимни ке-
чирдим, бироқ қайтиб кел-
ганимни асло кечирол-
майман, — деди Афанди.

Афанди автобусда кета-
туриб акса урди-да, «сало-
мат бўлинглар» деди. Шун-
да йўловчилардан бири
кулди:

— Бу қанақаси, мулла
Насриддин?

— Мен ўз-ўзига хизмат
қилишга урганганман, —
деб жавоб берди Афанди.

Афанди ош еган кун
мўйловини қўқорининг шо-
ҳига ўхшатиб тепага буриб
қўяр эди. Бир кун ошхо-
надан оқватлиниб чиқди:
унинг бир мўйлови паст,
бир мўйлови баланд эди.

— Мулла Насриддин, бу-
ган қанақа оқват едингиз,
бир мўйловингиз паст, ик-
кинчиси баланд?

— Ош билан шавланнинг
уртасидаги оқватни едим,
— деди Афанди.

Порахурлиги билан ном
чиқарган бир киши қўлини
ушлаб, бай-байлаганча та-
бибининг уйига кириб кел-
ди.

— Қўлингизга нима қил-
ди? — суради синикчи та-
биб.

— Шотидан йиқилиб
тушдим.

Синикчи ассистентлик
қилган Афанди лўқма таш-
лади:

— Бировдан пора олаёт-
ганингизда, қаргаандир-
да?!

Бир тўйда Афанди суяк
муҳитида. Қассоб уял-
тирмоқчи бўлди.

— Мулла Насриддин, эх-
тиб бўлинг, завудда суяк-
дан тугма ясашади.

— Биззи қассобларнинг
суякдан пул ясагани ҳам
билимиз, — деб жавоб бер-
ди Афанди.

Абдулла КОЗОКОВ.

Қосим ота — қўшни палатадаги қарияни ҳамма шун-
дай деб атарди. Ширин сўз, дуоғўй бу кимсани барча
ҳурмат қиларди. Беморлардан кимнингдир уйдан бир-
роқ тансиқ таом келди дегунча аввалини лиқолчага
солиб унга иланишарди. Юзидан нур ёғилиб турувчи,
кўпни кўрган бу қариянинг сузларини ҳамма жон ку-
лоли билан тингларди.

Кечга яқин палатанинг эшиги майингина тақилла-
ди. Ичкаридагилар «кираверинг» дейишга, эшик очил-
иб, останада Қосим ота пайдо бўлди.

— Қалайсизлар, олоқ бўлиб қолдингларми? — ота
Маҳмуджоннинг пешонасини силади, Саодатдан «чар-
чамадингизми, қизим» деб хол-аҳвол суради. Стулга
ўтиргач, фотиҳага қўл очди. «Илоё, укамнинг палақа-
ти аригани рост бўлсин, бола-чақаси бағрига отдек
кишнаб, қайтиб борсин, дилида не нияти бўлса, ярат-
ган эгам ўша ниятларини рўёбга чиқарсин» дея қафт-
ларини юзига тортиди.

— Оббо, азамат-ей, ен-
гил бўлиб олдирингиз, дуру-
ст, қурилишингиз яхши. Ху-
до хоҳласа қурмагандек бў-
либ кетасиз. — Ота Мах-
муджоннинг кўнглини сураб
бўлгач, Саодатга юзланди,
«ҳорманг, бону, чарчама-
тибсизми» деди. Сунг унга
разм солди. Кечадан бери
палатадан палатага кўчиб
юрган Маҳмуджонни арава-
чага ётқизиб жарроҳлик хо-
насига олиб кетишганда Саодат
бирдан доллаб юборгани,
аравачага ёпи-
шиб олиб, «уни тилманглар,
керак бўлса мана мени
нимта-нимта қилинглр»
деб узидан кетгани, эрта-
лаб қараса сочи оппоқ оқа-
риб қолгани ҳақидаги гап-
сузлар бу қариянинг ҳам ку-
лолига чалинганди. У бе-
морнинг авлига бироз ти-
килиб қолди, сочларига ра-
зм солди, сунг ҳижолат бўл-
гандек нигоҳини ундан олиб
қочди. Тўғри айтишган
экан, буни қаранг, эрига то-
за изтироб чекибди-да, де-
ган ўй ҳавлидан ўтди.

— Маҳмуджон ука, дард-
ни ҳам Худойининг ўзи бе-
ради, малҳамани ҳам. Оги-
ридан қўтулиб олибсизлар.
Тавваққили узиға қилинглр,
давосини ҳам узидан су-
ранглр. Дард ҳам Тангри-
нинг узиға хоc бир синов,
шундан тоқатсизланмасдан,
ношукрлик қилмай утган
бандасига ўзи атаган муко-
фоти бўлади. Шундай му-
кофот сизларга ҳам насиб
айласин. Агар толиқмаган
бўлсангизлар, бир ривоят
сузлаб берсам.

Қосим ота эр-хотинга ти-
килди. Хар иккиси маннун-
лик билан жавоб беришди,
чунки яхши сўзни ҳам мал-

ҳам дейишарди.

Қадим утган азиз авлиёлар
орасида Айюб пайгамбар ҳам
бўлганлар. У киши Тангрига
яқин банд бўлсалар ҳам ка-
салга чалиниб қолибдилар.
Бутун аъзою баданларига яра
тошибди. Бир йил утибди, ик-
ки йил утибди, дард чекин-
мабди. Аҳвол шу даражага
етибдики, ўша яраларга қўрт
тушиб, болабала кетибди ва
вужудни кемира бошлабди.
Бора-бора яралардан тарқа-
лаётган хидга болалари чи-
дай олмай, у кишини ташлаб
кетишибди. Орадан бир йил
ўтгач, беш хотинларидан ту-
рттаси кетиб қолибди, улар
орасидаги энг садоқатлиси у
кишининг ёнларига қолибди.
Кейинчалик ярадан тарқа-
лаётган бадбўй хиддан ат-
роф-теваракдаги кўн-қўшни-
лар ҳам беэор бўлишибди.
Хуллас, у кишига бу ердан қу-
чиб кетинглр, дейишарди.
На илож, енгилгина кўн-қўр-
онни кўтариб бандалардан уял-
ган, Худодан қўрққан хотин-
лари Айюб пайгамбарни бир
тоғдаги холи жойга олиб бо-
риб, парварши қила бошлаб-
ди. Шу зайдда уч йилмас,
беш йилмас, балки уч саккиз
йил ўтибди.

Шу десангиз, бу орада бор
бисотини сотиб, ёб бўлишиб-
ди. Бир кун қараша, уйда на
бир сиқим ун бор, на бир
тишлам нон. Хотиннинг боши
қотибди, нима қиларини бил-
май. Дунёда бирор савобта-
лаб инсон бордир, деб паст-
даги қиллоққа тушибди. Хар
замонда харидор бўлиб бо-
радиган ўша таниш новвоёга
урашибди.

— Худо хайрингизни бер-
син, бизда ҳеч вако қолма-
ди, савоб учун икки донаги
на нонингиздан насияга бер-

пайгамбар. — Сенсиз ҳолим
не кечарди? — Шу пайт
ўз-ўзидан қўзи хотинининг қу-
рилган сочига тушиб, қайфия-
ти бўлибди. Бу ишни у
бошқа ниятда қилган бўлса-
чи, деган хаёл ҳам утибди ку-
нлидан. Эрининг аъзойи бу-
зилганини сезгач, хотини
бўлган воқеани айтиб бериш-
га мажбур бўлибди.

Пайгамбарнинг қўзига ду-
не қоронғи бўлиб қурибди.
Бу қандай бўлди, менинг ёти-
шим бу ҳолатда бўлса, шўр-
лик хотиним менинг нафсим
учун соничага сотса... Унинг
бу садоқатига мен нима би-
лади, унингча бераман? Бу қарз
бўйинимга қиймат қарз эрур.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қўлибди,
кейинчалик у пилла қурти
бўлибди; иккинчиси қўри кет-
тибди, ундан асалари пайдо
бўлибди; учинчиси сувага ту-
шибди, у зулукка айланбди.

— Таваб қилдим, тангрим,
якка-ю ягона мадақдорим, се-
нинг томонингдан булатурган
ҳар қандай синовингга ҳози-
р нозирман, лекин қандай
қилай, яра тилимга ҳам ута
бошлади. Бу аҳволда пешо-
на жойнамаган текканда но-
мингни қандай қилиб айта
оламан, ана шунинг учун сен-
га нола қиламан, — деди.

Яна ваҳий келибди: «Тур
урингдан, устингдан сув
қуйиб, баданингни юв» деб.

Шундай қилган экан, жа-
мики қуртлар тушиб кета
бошлади. Улардан бири тут
дархига ёпишиб қў